

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

6.nodaļa: Starplaiki

200.

Bieži notiek strīdi par uzturēšanās laiku Smalkajā Pasaulē. Tiek minēti ilgi termiņi, bet sastopami arī visīsākie. Kā to samierināt? Bet Visuma daudzveidībā viss ir iespējams. Smakās Pasaules iemītnieki dalās dažādos tipos – vieni cenšas paldzināt palikšanu, vēloties nest vairāk labuma – tie ir cildenie censoņi. Citi grib palikt ilgāk, lai neuzņemtos zemes pārbaudījumus. Trešie – mīlestībā pret Smalko Pasauli. Ceturtie pieliek visas pūles, lai ātrāk atgrieztos pie zemes pieredzes. Tiesa, bērni bieži iemiesojas ātri, bet arī starp viņiem var saskatīt dažādus uzdevumus. Bet ir aizkustinoši redzēt bērnus, kas grib izdarīt labāk un nebaidās no agrākajiem apstākļiem, viņiem vajag it īpaši palīdzēt. Jo tāda tiekšanās nelīdzinās ubagam, kas vēlas kļūt par bagātnieku un kurš droši vien kādreiz zaudēs zemes dārgumus. Bet galvenā laime Smalkajā Pasaulē – saglabāt morālo tīrību un domāšanas skaidrību. Patiešām, vajag zināt, ko gribi.

201.

Par ko rūpēties – par šauru vai plašu; par īslaicīgo vai ilgstošo? Pats vienkāršākais saprātīgais cilvēks sacīs – lai labāk ir ilgstošais.

Salīdzināsim zemes dzīvi ar uzturēšanos pārzemē. Ar maz izņēmumiem uzturēšanās Smalkajā Pasaulē ir nesalīdzināmi ilgstošāka. Tātad, mums jāgatavojas nevis īso pieturas vietu vajadzībām, bet īpaši augstu jāvērtē tas, kas būs vajadzīgs ilgstošākajai dzīvei. Neatsveramais īpašums būs – vissākotnīgā enerģija, doma, apziņa, iztēles spēja un pacilātība.

202.

Gadsimtiem ilgi var atrasties Smalkās Pasaules zemākajos slāņos. Nav jābrīnās par dažu cilvēku atjautību, bezprātā viņi var izdarīt daudz tāda, kas veselam cilvēkam nav iespējams. Smalkajā pasaulē mēdz būt sava veida neprāts. Likums, bez šaubām, kategoriski prasa iemiesošanās termiņus, bet var gadīties tāds apziņas neprāts, ka rasties var tikai ļaunums lielos apmēros. Kā glēvi kareivji mēdz nocirst sev pirkstus, lai izvairītos no kaujas, tāpat arī neprātīgie, kas uzturas Smalkajā Pasaulē, viltīgi izvairās no aicinājuma zem darba karoga. Pavisam no likuma izsargāties nevar, bet kādu laiku slēpties tumsā ir iespējams.

203.

Atradīsies cilvēki, kuri sevišķi neieredz apstiprinājumus un pierādījumus. Šādi cilvēki būs īstie neprašas. Būs pareizi, ja izdarīs aptauju – vai viņiem jeb kad bijusi apziņa, vai tie centušies no dzīvnieku stāvokļa?

Jums bieži var jautāt – vai apziņa nonēsājas? Gara grauds stabils, kauss uzkrājas, bet apziņas pakāpe var svārstīties. Galvenais cēlonis būs slinkums Smalkajā Pasaulē. Šī īpašība gara graudu un kausu var aizslēgt četrdesmit atslēgām. Šādam slinkumam it īpaši var būt pakļauta vāja apziņa, kura zemes dzīvi aizvadījusi bez darba un nepārvarot šķēršļus. Var novērot, ka šādas apziņas Smalkajai Pasaulei pieķeras; ne

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

6.nodaļa: Starplaiki

divi tūkstoši gadu vien, bet daudz ilgāk tās gribētu atturēties no jauniem pārbaudījumiem. Tā sarodas ļaunie noliedzēji.

204.

Ne karmas likums vien tiek apgūts ar grūtībām, bet ar vēl lielākām grūtībām tiek pieņemts vienkāršais iemiesošanās likums. Arī seno laiku raksti bieži ir pauduši par šādu dzīves maiņu. Nereti, Smalkās Pasaules iemītnieki raidījuši zemes ļaudīm savas vēstis. Cilvēki nereti saglabā atmiņas par savām agrākām dzīvēm. Veseliem gadsimtiem iemiesošanās tika atzītas, bet tad atkal tās tika aizmirstas, un bija aizliegts pat domāt par tām. Grūti saprast, kāpēc notika šī cīņa pret acīmredzamību. Reizēm varēja domāt, ka gudrie grib vērst uzmanību vienīgi uz nākotni, bet tāda gudrība būtu vienpusīga.

Tā tad neaizvērsim acis īstenības priekšā. Iemiesošanās likums ir taisnīgs. Gara grauds ir neiznīcināms un mūžīgs. Bezrobežība apstiprina mūžību, bet bezrobežību saskatīt var katrs – tā tad, katrs var apzināties mūžību.

Nedrīkst noraidīt, kad bērni apgalvo par savu agrāko dzīvi. Viņi reāli zina, kas ap viņiem norisinājies. Tagad sevišķi bieži būs paātrinātas iemiesošanās. Daudzi Smalkās Pasaules iemītnieki steidzas atgriezties, nu ar to iezīmējas evolūcijas attīstība un steiga. Un šādā paātrinājumā var saskatīt Pasauļu tuvināšanos.

205.

Mums nevajag mērot tikai ar vidusmērogiem. Ja caurmēra laiks starp iemiesojumiem būs apmēram 700 gadu, tad ir iespējams arī septiņgadīgs un pat trīsgadīgs laika posms. Zem grības vesera liecas paši karmiskie nosacījumi.

206.

Grūti noteikt pat vidējo uzturēšanās laika ilgumu, ko vidusmēra kulturālās attīstības cilvēks pavada Smalkajā Pasaulē starp iemiesojumiem, jo evolūcijas cikli seko cits citam paātrinātā progresijā, tāpēc, ja pagājušajā rasē un mūsu piektās sākumā iemiesojumu starplaiki bija lieli, tad tagad tie stipri saīsinājušies, un var jau runāt nevis par gadu simtiem, bet par desmitiem un pat par gadiem. Tāpat arī pēdējos gadu simteņos starp Lielo Skolotāju mācekļiem novērojami ļoti ātri iemiesojumi sevišķu iemeslu dēļ cilvēces apziņai taču vajadzīgas steidzīgas pārmaiņas. Vajag uzsvārt, ka ugunīgo enerģiju tuvošanās darīs iespējamu pasauļu tuvināšanos un cilvēki būs daudzu neparastu dabas fenomenu liecinieki sakarā ar šādu tuvināšanos paātrināsies arī iemiesojumi, un arvien biežāk dzims bērni, kas atcerēsies savu pagātni, ko varēs viegli pārbaudīt, jo šīs dzīves liecinieki būs vēl dzīvi. Tāpat dzims arī daudz vairāk fenomenālu bērnu un zinātne kļūs bagātāka ar daudziem ievērojamiem atklājumiem.

207.

Ja kāds apgalvos, ka iemiesošanās var notikt pēc trīs tūkstoš gadiem, viņam būs tikpat daudz taisnības, kā tam, kas uzsvērs triju mēnešu starplaiku. Laime atskārst

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

6.nodaļa: Starplaiki

iespējamības, ir nākotnes laime. Iespējamības, nepārkāpjot likumu pamatus, tuvojas pilnībai. Jo otrajā rasē bija vajadzīgs garš laika posms starp iemiesojumiem, tad sestajā rasē fiziskā un astrālā stāvokļa tuvošanās mazina ilgo laiku nepieciešamību.

Tāpat jāpierod pie rasu tipu sajaukšanas. Nepagūs trešā rase nobriest, kad izplatījumā jau parādīsies sestās rases sēklas.

Kas seko Uguns Mācībai, tam jāsaprot, ka matērijai jāļauj pilnveidoties. Miesas un Gaismas pasaules ievērojamā mērā savienojušās. Tā būs tā saucamās nāves, pārveidošanās zīme. Proti, nāves rēgs aizslēdz Zināšanu Vārtus.

Derīgi ir skolas mācīt par nemirstību. Reliģija, kas māca par nāvi, nomirs tāpat kā mirs visi, kas vēlas nomirt, jo nākamais stāvoklis ir ietverts mūsu apziņā. Kas apjēdz uguns potenciālu tā neredzamībā, tas izprot atmiesošā ārējo redzamību.

208.

Atgriešanās laiks blīvajā dzīvē ir atkarīgs no dažādiem apstākļiem, svārstības var būt – no mirkļa līdz gadu tūkstošiem. Nezinātāji brīnīsies, kā gan negrozāmība tā var novirzīties? Bet tāda nezināšana liecinās vienīgi par tīlpības neizpratni.

209.

Iemiesoto dzīvju ilgums ir ļoti niecīgs, salīdzinot ar eksistēšanu visos citos stāvokļos.